

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiececane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 9 Martiu, 1887.

Am putea dice, că aproape întreaga inteligență română de mult a venit la convingerea, că noi românii din Ardeal numai prin biserică și sub aripile ei putem să ne desvoltăm după firea și tradițiunile înrădăcinate la poporul nostru. Ea, biserica singură ne oferă garanții, că ne voesc binele și promovează în mod binevoitoriu aspirațiunile noastre legitime de a esista și trăi ca români. Stând lucrul astfel, e de prisos să susținem, că toată mișcarea românilor și tot avântul, ce au să-și ia românii, ară se puceadă numai dela biserică, susținătoarea moralei, ordinei sociale și totodată promovătoarea culturii sociale.

Ce vedem însă?

Vedem, că oameni crescuți departe de biserică, oameni străini de instituțiunile ei, cari dedați a calumnia și persifla tot ce nu e productul lor și al machinațiunilor lor, aruncă și lovesc neîncetat în biserică, sau mai bine ție, în cei cari stau în fruntea bisericii, fără de cea mai mică muștrare a conștiinții.

Am tăcut, și am fi voit ca și de astădată să nu muim mai afund peana noastră, dacă am sci, că acești oameni lucră din convingere, că lucră bine și nu din rancoare sau interese personale.

Să analizăm însă starea lucrurilor la noi în Ardeal, și să vedem, cine sunt adevărații fii ai bisericii și prin ea ai națiunei române, și cine sunt parveniții, oamenii discordiei.

Cu inaugurarea sistemului dualistic la anul 1867 toți românii fără deosebire de colorit politic — au fost ca și opăriți. Nu a fost un singur român, care să se fi împăcat cu era cea noauă inaugurată sub presiunea evenimentelor dela 1866. Cu toate acestea au fost români, cari trăiesc și astăzi, cari sunt încă în viață, și cari au aflat de bine să se impace cu situațiunea creată, în credință, că prin tactica aceasta a lor vor dobândi pentru români unele favoruri spre consolidarea și întărirea lor — în cele materiale și în cele culturale. În fruntea acestora a stat ca o stâncă de granit metropolitul Șaguna și cu oamenii sei de pe atunci. Conferința dela Merceurea a dat primul impuls la desbinarea românilor în două tabere. Metropolitul Șaguna, ramas în minoritate, s'a retras măhnit și de atunci nu a mai luat parte la acțiuni politice, dar pentru aceea nu se poate dice despre el, nici că ar fi conspirat cu poporul contra Tronului, și nici cu Tronul contra poporului român, ci în nisuița sa nobilă a lucrat pentru inarticularea bisericii sale și pentru recunoascerea confesiunei ortodoxe de egal in-

dreptătită cu celelalte confesiuni. Ba mai mult, a stărunit ca statutul organic să devină lege nu numai pentru noi, ci lege cu putere obligătoare chiar și pentru stat și organele lui; ear după ce acest product al seu a luat forme concrete, a încetat cu totul a mai figura ca factor politic, s'a dedicat sciințelor și organizării instituțiunilor constituționale.

După moartea metropolitului Șaguna, tot românul cu mintea și inima curată s'a întrebat *quid nunc?* Archidiececanii mai esperti și mai destoinici, cu o scoală oare care în trebile bisericii și în legăturile bisericii cu statul, au vedut, că numai cedând împregiurările create și rațiunei vor putea salva decorul bisericii — punând în fruntea bisericii pe cel mai bătrân arhieru, și în nisuița aceasta a lor au fost spriginiți și de membrii congressuali din diecesele sufragane.

Cele urmate mai departe într'un restimp de tot scurt ne sunt încă în proaspătă memorie și e de prisos se mai fie recapitulate. Constatat este și rămâne, că congresele noastre electorale și la alegerile de metropolit următoare a urmat principiului respective praxeii de mai nainte și au ales pe arhieru cel mai bătrân.

Tot omul cu simț curat cătră interesele bisericii ar fi așteptat ca firul intrerupt prin activitatea metropolitului Șaguna să se continue acum în linise și cu puteri nouă și unite, bărbății crescuți de metropolitul Șaguna și pusi în fruntea afacerilor bisericesci să fie arhieruului mână de ajutoriu în conducerea bisericii și de această chemare a lor să fie pătrunși. Dar nu! altfel a fost scris în cartea nefericirii bisericii noastre. S'a aflat de consult și oportun ca spiritul de partidă să fie susținut și mai departe, și acest spirit să fie cultivat din generațiune în generațiune, și susținut în toată vigoarea între credincioșii nostri fie preoți, fie mireni, astfelu, încât astăzi inteligența, preoții, învățătorii și până la cel din urmă cantor bisericesc scie, că în Sibiu sunt două partide, și în trebuințele lor și dau silința să se insinue după împregiurări când la unii, când la alții. Apoi ne întrebăm, nu este aceasta demoralisătoriu și în detrimentul consolidării bisericii? Nu credem, că poate fi un singur suflet cu iubire și simțământ curat cătră biserică, care să poată aproba și cosimți cu astfel de porniri distrugătoare, când și de și fii bisericii și streinii în diariul „cel mai răspândit“, și care se conduce și spriginesce de bărbăți cu funcțiuni înalte în organismul nostru bisericesc, despre agendele noastre bisericesci, despre arhieru și despre toți cei cari nu sunt de convingere cu ei, nu pot să cetească

alta, decât defăimări și innegriri înaintea publicului. Ne mărginim a constata de astădată numai în general aceasta stare perversă în biserica noastră, și ca un semn eclatant al patimei însemnă, că însușiri nobile, cari au mai mult caracterul de a ridica valoarea unui om, așa cer împregiurările să se ascrie ca slăbiciune și lașitate.

Revista politică.

Deși se mai crede, că creerul lui Bismarck plămuesce politica europeană, totuși d'ocamdată lumea nu-și mai are ațintiți ochii spre Berlin, ci spre Petropolea sau mai bine ție spre Gatschina. Și nu fără cuvânt, căci pacea europeană se condiționează ađi dela dispozițiunea Țarului. Ce-i drept mai din toate părțile sosesc sciri linistitoare, și chiar Țarul a fost un bărbat al păcei, a resistat partidelor rășboinice, dar insistința, cu care se cere acum rășboiul în Rusia, e așa de mare, încât Țarului îi lipsesc forțele d'a putea delătura pericolul unui rășboiu; diarul „Post“ adaugă, că i-ar trebui împăratului Alecsandru III forțe supranaturale.

Doă curente silesc pe Rusia la rășboiu și adevăcă curentul produs de partidul constituțional, care prin rășboiu speră o șguduire totală a sistemului de domnie — fie el favorabil Rusiei fie nefavorabil, — și curentul produs de panslavisti, cari voesc rășboiul, siguri fiind, că armele Rusiei vor fi biruitoare și astfel numai prin rășboiu se poate mări autoritatea intinsului imperiu.

Desvoltându-se astfelu lucrurile în lăunțrul Rusiei, e bine, să vedem în ce relațiuni stă monarchia noastră cu colosul imperiu de nord. După o scrisoare din Petropolea adresată diuariului „Le Temps“ se confirmă, că relațiuni înaintea spre bine și că ambele guverne, dorind pacea, au început negoțieri de apropiere, spre scopul acesta a călătorit însuși principele Lobanow, pretin intim al arhiduceului, Albrecht, ear despre arhiducele Albrecht este sciut, că nici odată n'a vrut să se strice cu Rusia și pe vederile lui monarchul nostru pune mare preț. Cu ocaziunea acestor negoțieri s'a putut vedé, că Rusia, pentru ca ecuilibrul european să nu se conturbe, nu voesc de loc o triplă alianță, căci nu-i vine la socoteală ca Englitera și mai ales Francia să fie umilite, ci vrea numai stabilirea unor relațiuni bune cu monarchia noastră, căci ea dice, că e în interesul păcei europene, ca unele puteri să stea afară de orice alianță

Așa dară de o alianță între monarchia noastră și Rusia nu e nici vorbă, ba nu se tractează nici chiar

FOIȚA.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1887.

Raportul

secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1886—87.

Domnilor colegi!

Cu puține zile în urma închiderii sesiunii generale trecute Academia noastră a perdut pe unul din membrii sei, G. M. Fontaninu, care lovit de o crudă și dureroasă boală, nu se mai putuse asocia la lucrările noastre de mulți ani. La 24 Aprilie 1886 moartea a pus sfârșit tristei pozițiuni, în care se afla.

La 11 Iulie st. n. 1886 a încetat din viață la Milano Bernardino Biondelli, membru onorar al Academiei. Biondelli, prin scrierea sa *Saggio sui dialetti gallo-italici* (Milano 1853), și-a câștigat un loc de frunte în filologia romanică, și el a arătat tot'dauna o simpatie deosebită pentru români. Prin moartea lui am perdut pe unul din vechii amici ai națiunei noastre din Italia.

I. Ședințele de preste an.

Ședințele noastre ordinare de Vineria au fost în acest an ocupate cu diferite discuțiuni și comunicări sciințifice făcute de membri.

Într'o ședință extraordinară ținută la 15 Septembrie și în cea ordinară dela 17 Octobre s'a discutat cestiunea stabilirii numirilor proprii topografice ale Dobrogei, asupra căreia guvernul ceruse părerea Academiei. S'au esprimit asupra acestei însemnate cestiuni două păreri deosebite. Una susținea, că în principiu în locul numirilor topografice străine, turcesci, bulgăresci, cari toate sunt relativ moderne și parte mare introduse prin dominațiunea turcească, să se întrebuițeze numirile românesci corespunătoare, și chiar să se introducă numiri noauă spre a se pune în acest mod sigiliul reintrării acestei vechi provincii românesci în statul român. Excepțiune dela această normă s'ar face numai cu localitățile de o însemnătate mare, a căror schimbare de nume ar putea produce oare-cari confusiuni. Cea-laltă părere era, că nu trebuie a se atinge întru nimic nomenclatura topografică, ci a se lăsa așa, cum este, căci ori-ce schimbare ar aduce confusiuni și ar rupe firul desvoltării istorice.

Academia nu a luat nici o deciziune, lăsând ca guvernul să hotărească soluțiunea acestei cestiuni importante din punct de vedere al statului.

În mai multe ședințe publice și private dl coleg V. A. Urechă a făcut comunicări verbale despre documente

istorice adunate în călătorii, ce d-sa a făcut prin țeară. În ședința publică dela 14 Novembre d-sa a arătat, cum a aflat la biserica din Brănișteni în județul Romanului mormântul familiei lui Miron Costin.

În aceeași ședință dl membru corespondent St. Hepites a făcut comunicări despre clima Bucureșcilor în anul 1885, după observațiunile și datele strânse și publicate de institutul meteorologic din capitală.

Colegul nostru dl G. Barițiu a comunicat două lucrări: o dare de seamă despre esposițiunea istorică dela Buda-pesta din anul trecut și un raport despre săpăturile dela Aquincum lângă Buda. Amândoaue acestea lucrări au fost trimise secțiunei istorice, care le va aduce înaintea D-voastră.

II. Publicațiunile Academiei.

În decursul anului încetat s'au executat următoarele publicațiuni:

1. Din *Anale* s'a încheiat secțiunea II a volumului VII, adăogându-se la memoriile și notițele tipărite într'ensul înaintea de sesiunea trecută memoriul dlui coleg A. Papadopol-Calimach despre *Dunăre în literatură și tradițiuni*.

S'a tipărit și publicat volumul VIII secțiunea I, cuprinđend partea administrativă, desbaterile și comunicările pentru anul 1885—86.

Din secțiunea a II a acestui volum, cuprinđend memoriile și notițele pentru anul 1885—86, s'au tipărit următoarele lucrări, cari singure au fost depuse la secretariat:

Amintiri despre Grigorie Alecsandrescu de Ioan Ghica.

despre influința, ce se cuvine, să o exercite fie-care dintre ambele imperii în peninsula balcanică, căci asta ar tăia în autonomia statelor balcanice, ceea ce ambele imperii datoare sunt să o respecte; scopul pertractărilor în direcțiunea aceasta este deci asigurarea reciprocă a libertății de acțiune, ce a fost împedată prin o neîncredere mutuală, ce există între ambele guverne.

Pe când vin scrisorile acestea destul de liniștitoare, o telegramă anunță, că în cercurile militare din Rusia există o acțiune mare, că armata se concentrează mereu spre Galiția și că aici există o mare activitate cu privire la ridicarea baracelor; până acum s'au ridicat barace pentru 70 de mii de oameni și continuă a se ridica.

Stând lucrul astfel, nu trebuie să ne mirăm, dacă în centrul Europei se operează la o încheiere de alianță, ce se urgează cu deosebire din partea monarhiei noastre. După o telegramă din Paris cercurile diplomatice sunt informate, că se va reînnoi îngrabă alianța dintre Germania, Austro-Ungaria și Italia. Ca basă a triplei alianțe servește formula cea veche, cu toate acestea atât Germania cât și monarhia noastră pot încheia și alianță separat — comună cu Italia, după cum adecă cer interesele lor comune. Astăzi Italia, în cazul unui război franco-german, dând ajutoriu Germaniei va fi remunerată cu o parte din teritoriul, ce aparține Franței, sau ce se află sub protectoratul ei. În cazul unui război între monarhia noastră și Rusia, Italia va fi remunerată cu teritoriu în nord. Afară de acestea datorințe speciale ale Italiei față de singuraticile imperii are alte datorințe basate pe tratatul triplei alianțe, pentru cari ea va fi bine remunerată. Pentru ca alianța aceasta să se încheie cât mai îngrabă și să fie favorabilă, împăratul german cu ocaziunea aniversării zilei sale va distinge pe marele bărbat italian, Robilant, pentru meritele sale în această direcțiune cu „vulturul negru“. Robilant se consideră de stălpul cabinetului italian și astfel încheierea favorabilă și îngrabă a alianței triple depinde în mare parte de dânsul. Cercurile franceze consideră așa alianță îndreptată direct contra Franței, d'aceia nici nu e mirare, dacă Franța și Rusia caută să se apropie și să se sprijinească una pe alta.

Ce-i drept, că noaua încercare, ce s'a făcut mai deunăzile între guvernul rus și francez pentru încheierea unei alianțe n'a succes pe deplin, dar cabinetul francez și cel rus s'au asigurat, că în cele mai multe puncte se unesc în privința politicii. Cât privește atitudinea, ce o vor lua fie-care din puteri în cazul izbucnirii unui război se va hotărî prin o înțelegere particulară între aceste guverne. Cumcă o apropiere intimă între Franța și Rusia se va efectua asigurată chiar ministrul president Goblet, iar din partea Rusiei însuși țarul a scris prin ministrul de externe autorului opusului „La bataille de Navarin“ următoarele: Împăratul se afla tare măgulit prin această publicațiune, care e merită, ca legătura, ce o a făcut Franța și Rusia să fie și mai strânsă — împăratul o doresce din toată inima.

De altfel lucrurile în Franța se desvoltă într'un mod de tot pacinic și cu deosebire se îngrijesc francezii pentru viitoarea expozițiune. Mai în zilele trecute ministrul de externe a comunicat textul circulației adresate reprezentanții Franței în străinătate în privința expozițiunii din 1889, ca aceștia să informeze pe guvernele respective la organizația ei și să le roage ca oficial sau cel puțin ca oficios

să lase pe industriași a cerceta această expoziție. Puterile întrebate fiind oficios, dacă iau parte la expoziție, toate statele americane au răspuns afirmativ, tot astfel se speră și despre China și Japonia. Dintre statele europene unele vor fi reprezentate oficial, altele vor numi comisari generali; Austro-Ungaria, Germania și Rusia vor participa oficial la expoziție în materie de artă, știință și literatură.

Energia, cu care regența bulgară a stabilit ordinea în țară a împus atât opozițiunii, cât și tuturor celor ce căutau a zădărnici năzuințele ei; dar pentru aceea opozițiunea earăși a început a se mișca și a produce agitațiuni în contra regenței. Zankow, care a petrecut timp așa de îndelungat în Constantinopol a trimis marelui vizir Kiamil Pașa o scrisoare, în care cere în numele opozițiunii, că Turcia e chemată să scape Bulgaria de cumplita anarhie și să se trimită mai curând trupele, căci la din contră el se va retrage și nu va mai lua parte activă la mijlocirea binelui patriei, și atunci poate va fi strămătorată și Turcia. D'odată cu epistola aceasta a sosit în Constantinopol și Nelidow reprezentantul Rusiei, care ceru o audiență la înalta Poartă. Nelidow va sprijini părerea lui Zankow și programul lui. Reprezentantul rus la București, după cum afirmă „L'Independance Romaine“ s'a exprimat astfel în cercuri diplomatice: „Regența samănă vânt și va culege furtună. Ea provoacă ură și mânie. Ați împușcă ea, mâne va fi ea împușcată.“ — Cât privește atitudinea politică a Rusiei față de Bulgaria „Novoie Vremja“ mai susține, că încă nu s'a schimbat. Rusia nu va face nici cel mai mic pas fără a consulta și pe puterile din vest, dar ca să se fie condusă de diplomația vestică nu se va lăsa. Cumcă Rusia se interesează mult de soarta Bulgariei se vede și de acolo, că jurnalele rusești au deschis liste de subscripție spre a veni în ajutoriu familiilor celor executai. Țarul, Țarevna și principele de coroană au dăruit sume enorme spre acest scop.

Sibiin, 9 Martiu.

În ziarul „Tribuna“ dela 8/20 Martiu a. c., domnul Ioan Slavici în polemia sa cu „Luminătoriu“ se acață ca din senin de persoana mea, prezentându-mă publicului în societatea domnului P. Petrovici, și ca pe un tîner: „slab, sêrac, slugarnic, lipsit de bărbăție, fără țăria de caracter proprie neamului nostru, prăgătit pentru politica de cerșire, pe care o reprezintă cei câți-va guvernamentali români.“

Această caracteristică mi-o face domnul Slavici sub penibila impresiune, ce i-a făcut scurta biografie a Domniei Sale, apărută nu de mult în coloanele „Luminătorului“, și mi-o face poate în credința, că și eu voi ruga pe cine-va, precum a rugat el pe Domnul Barițiu, să-mi deie testimoniu de moralitate.

Nu cred, că tocmai dl Slavici ar fi chemat să dea altora lecțiuni de moralitate politică și de bărbăție, dl Slavici, pe care publicul cetitoriu îl cunoaște de ajuns de ce este capabil în politică, atât din jurnalul cel conduce, cât și din apărările sale în procesele de presă, unde, în loc să apere cauza, și-a apărât persoana, declinand dela sine, ca dela unul, care nu se ocupă cu politica, răspunderea pentru articoli, pe cari, după stilul caracteristic al seu, toată lumea scia, că sunt emanați din peana lui, ba, asigurând pe judecătorii sei, că nu-l

cum este prin studiile sale filologice făcute în țară și în străinătate.

Dl Bianu și-a dat toate silințele ca Psalmii versificați de Dosofteiu să fie publicați în această edițiune definitivă cu textul lor autentic, ca să fie și ca material prețios pentru studiile istorice asupra limbei noastre. Nu me îndoiesc, că Academia va aproba această lucrare și va primi cu bunăvoința ce merită lucrarea dlui Bianu, pe care d-sa a terminat-o cu multă rivnă, fără a pretinde cea mai mică remunerație pentru ostenețele sale.

3. Edițiunea completă a operelor lui Miron Costin, cu a cărei publicare Academia a însărcinat pe colegul nostru dl V. A. Urechia, este aproape terminată. Tomul I s'a publicat; el cuprinde scrierile principale și cele mai cunoscute până acum ale marelui cronicariu Moldovean, adică *Cartea pentru descălecatul dintâiu al țerei Moldovei și Letopiseful țerei Moldovei*.

Aceste scrieri sunt precese de recensiuile dlui Urechia asupra manuscriselor, după cari s'a făcut edițiunea și asupra documentelor privitoare la Miron Costin și familia lui, precum și de studii biografice asupra familiei Costinescilor și asupra lui Miron.

Tipărirea tomului al II, care va cuprinde scrierile mai mici ale lui Miron Costin, este foarte înaintată și va fi terminată în decursul anului.

Pentru facerea acestei publicațiuni se preveduse în bugetul nostru pe 1885—86 suma de 2000 lei; cu aceasta sumă s'a putut face de abia începutul publicațiunii; pentru continu-

cunosc, și că peste un an de zile nu l'ar mai condamna.

Și este caracteristic, că chiar mie 'mi impută lipsa de independență, mie care posed epistola Domniei Sale ddo 25 Martiu, 1884, în care declară, că a renunțat la ori ce independență față cu grupul, la care s'a angajat, rezervându și numai una, pe care o descrie el astfel: „O singură concesie mi au făcut amicii mei, că nu se va combate dinastia, câtă vreme voi lua și eu parte la redacție“; o rezervă aceasta, care înaintea ori căru român este de tot superfluă, pentru că nu cred, să existe român, carele să fie aplicat a combate dinastia.

Din „Tribuna“ am cunoscut noi, cine anume este domnul P. Petrovici, și anume Domnialui ne-a spus, că a fost un spion și un denunciant față cu bine-făcătorii sei.

Despre mine nime n'a afirmat astfel de lucruri.

Din contră atât foile din România de nenumerate ori, cât și „Luminătoriu“ în foisoara sa din numărul 15 a. c. au atribuit dlului Slavici astfel de însușiri, fără ca Domnia Sa vre-odată să fie resturnat acele afirmațiuni, pe cari un om, care se ține îndreptățit a da lecțiuni de moralitate altora, nici un moment nu e permis să le sufere nedesmințite.

Tovărășia cu dl Petru Petrovici deci nu mie, ci altora compete . . .

Mateiu Voileanu.

Principele Alecsandru despre detronarea sa.

Reproducem mai la vale ultimul capitol din interesanta carte a predicatorului Koch, în care principele Alecsandru de Battemberg povesteste însuși, cum a fost prinsoneriu și ce a pățit pe drum. Eată, ce spune principele:

„Lucrasem la 9/21 August până târziu noaptea; de-abia adormisem, când fui deșteptat de un sgomot, ce venia despre coridor. Era pe la oara 1 și jumătate. De odată năvăli la mine în cameră servitorul meu bulgar, Dimitrie, și strigă, tremurând ca varga: „Sunteți trădat; vor să ve asasineze. Fugiți până mai e timp!“ Eu sări din pat și pusei mâna pe revolver. Atunci auți voci de comande militare și me liniști. Țisei lui Dimitrie: „Sunt scăpat; armata e aci.“ Dar el, tot tremurând, îngână, dîcînd: „Ba nu, fugiți; tocmai armata vrea să ve omoare.“ Atunci așa, cum eram în cămașă, năvăli spre ușa, ce ducea spre grădină; dar cum deschisei, auți focuri. Din toate părțile descărcau puști. De aceea trecui prin coridorul cel întunecos spre scara servitorilor și de aci în grădina de iarnă, ca de acolo să pot vedea, ce se petrece și dacă mai este scăpare. Era așa de întunec, încât nu-mi vedeam mâna înaintea ochilor, dar din linia de focuri a soldaților, cari trăgeau, se putea recunoaște, că tot palatul era încungiuat și că nu mai era vorbă de scăpare; gloanțele isbeau pretutindenii în pereți. Tot deodată auțiam sute de voci, strigând: „Dolu Kneaz“ (Jos cu principele!) Me întorsei în camera mea, spre a-mi lua uniforma; vream cel puțin să fiu împușcat în uniformă. Aprinsel luminarea; dar îndată soldații traseră prin ferestri Stânsei luminarea și cât putui mai iute îmbrăcai uniforma, fără să mai trag ciorapii.

În timpul aceasta sgomotul, zăngănitul armelor și sberețele deveniau tot mai tari. Ieși în coridor. Aci fui împresurat de o mulțime de oameni și deși ardea numai o luminare, am putut vedea după lucirea baionetelor, că împregiurul meu erau ca la 150 oameni. Nu era vorbă de rezistență, fiind aci numai doi gardieni. Aceștia erau să dea to, dar i-am oprit. Împins de această mulțime, întrai în vestibulul palatului. În acest moment veni și fratele meu.

Apulum, Alba-Iulia, Belgrad în Transilvania de George Barițiu.

2. *Psaltirea în versuri a metropolitului Dosofteiu* s'a publicat în noauă edițiune, făcută după manuscrisul original și după edițiunea dela 1673. Edițiunea cea noauă este însoțită de un facsimile al titlului edițiunii dela Uniev din 1673, și de cinci facsimile din manuscrisul original. Textul *Psaltirii* în versuri este preces de un studiu asupra acestui monument atât de însemnat în literatura română bisericească. În acest studiu s'a cercetat versificațiunea lui Dosofteiu din toate punctele de vedere, precum și modelul, după care el a făcut această lucrare.

Încă din 1877, când am avut fericirea a dăruia Academiei prețiosul manuscris original a lui Dosofteiu, am exprimat dorința, ca să se facă o edițiune acestui însemnat monument al literaturii noastre „demnă de autor și de societate.“

Societatea academică a decis cu unanimitate îndeplinirea acestei dorințe și a dispus a se prevedea în bugetul anului 1877—78 sumele necesare.

Ocupațiuni de tot felul și pedeci independente de voința mea au întârziat realizarea dorinței, ce aveam a pregăti singur ori cu alți colegi această edițiune. Eram însă în continuu preocupat de datoria, ce aveam, în fața votului Academiei și a așteptării țării, ca această edițiune să fie făcută cât s'ar putea mai bine și mai conform cu cerințele științifice, și am fost fericit, când dl profesor I. Bianu s'a oferit a lua asupra sa aceasta sarcină. Nime nu putea să ducă mai bine la capăt această lucrare, decât neobositul nostru bibliotecar, pregătit

area ei ministerul instrucțiunii publice a dat din fondurile sale Academiei un însemnat ajutoriu, mulțumindu-se a i-se da numai 200 exemplare, rămânând cele-lalte proprietatea Academiei.

Această lucrare însemnată și merituoasă a colegului nostru va atrage deosebita atențiune a Academiei, și merită toată recunoștința noastră pentru munca și iubirea, cu care a fost deservărită.

4. Conform decisiunii luate în sesiunea generală trecută s'a început tipărirea *Istoriei lui Herodot* în traducerea premiată făcută de dl D. I. Ghica. Această traducere este însoțită de textul original și de notele filologice, istorice și arhilogice ale traducătorului. Tipărirea a început cu cartea I, și s'au tipărit 3 coale (48 pagine) în cari se cuprind capitolele 1—31.

Pentru a se ușura supravegherea tipării, delegațiunea a decis ca această lucrare să se execute la Berlin, unde se află traducătorul. Tipărirea se va continua și putem spera, că în anul viitor se va termina primul volum, cuprindînd întreaga cartea I.

5. În sesiunea generală din 1885 Academia a primit propunerea făcută de dl P. Ispirescu, tipograful Academiei, care se oferia a face pe comptul seu o edițiune noauă a *Istoriei lui Mihail Viteazul de N. Bălcescu*. În decursul anului s'a făcut această noauă edițiune întocmai după cea dela 1878, sub controlul minuțios al secretariatului. Conform propunerii aprobate s'a depus la Academie 345 exemplare, celelalte rămânînd proprietatea tipografiei pentru scoaterea cheltuelilor și a beneficiului seu.

(Va urma.)

Un elev militar insolent luă o foaie de hârtie de pe masă și toată ceata, care se miroșia cât de colo, că era montată (sau indignată), strigă către mine să-mi semnez abdicarea. Unii dintre cei mai îndrăzneți, anume căpitanul Dimitriev, îmi puseră revolverele lor sub nas. Nu era posibil să stai de vorbă cu asemeni indivizi. Numai atâta le-am putut spune, să scrie ei, căci eu nu știu, ce motiv se dau pentru abdicarea mea. Atunci unul din ei luă condeiul și începu să scrie, dar în beție făcu câteva pete și murdării, încât el însuși nu fu în stare să cetească, ce scrisese. Neavând încotro, luă condeiul și scrieseu pe acea hârtie: „Dumnezeu apere Bulgaria! Alecsandru.“ Cum isprăvi îmi smulseră hârtia și căpitanul Dimitriev o puse în buzunar, fără să se fi uitat, așa de agitat era. Apoi dîseră, să merg la ministerul de război. Aci fui dus într-o cameră și se așezară sentinele în cameră și afară. Un ofițer se plimba pe afară cu revolverul în mână.

Pe când eram încă acolo, veni căpitanul Benderew cu mâinile în buzunari, ca să se delecteze privindu-mă. Îl întrebai: „Ce aveți de gând cu mine?“ el răspunse: „vei merge în Rusia.“ După o jumătate oră fui silit să mă urc într-o trăsură, fără să-mi se permită a lua și pe fratele meu. El a trebuit să se urce în altă trăsură. Vedeam ca la 90 de ofițeri, cari se uitau liniștiți la plecarea noastră. Plecărăm pe șoseaua Orhanei apoi cotirăm la dreapta și ca la 25 kilometri de Sofia ne oprirăm la o mănăstire miserabilă la Balcani-Etropol. Aci, furăm conduși într-o odaie strîmtă, plină de pucei, păduchi de lemn și de alte bidigăni, dar fără masă sau scaun. La 2 oare noaptea fui deșteptat. Mi se aduseră haine civile din Sofia. A doua zi merserăm mai departe prin Tașkesen, unde ne oprirăm puțin, până la Vrăcea. Drumul era rău. Seara sosirăm la 10 oare. Orașul era ca mort. Noaptea o petrecerăm într'un han ticălos. Dimineața la 6 oare pornirăm la drum. La zece kilometre departe de oraș, pe șoseaua ce duce spre Rahova, într'un loc, unde de ambele părți ale șoselei se întind tufișuri, ne oprirăm deodată. Vădă cum ofițerii se împrăștiară prin pădure; căutau ceva, se vede. Căutau un loc potrivit, ca să se împuște; așa mi-a spus mai târziu un ofițer, pentru că în Vrăcea primiseră scirea, că o parte din trupe a refuzat să depună jurământul pentru guvernul cel nou. După o penibilă jumătate de oră plecărăm. După amiaza la 3 oare ajunserăm la Dunăre lângă Rahova. Acolo putui vorbi cu căpitanul unui vapor austriac, care îmi propuse, să vii pe vapor, ca să mă treacă în România la Pichet. Dar nu fu posibil. Am trebuit să intru în yachtul meu, care venise dela Ruscuc și, escortat ca de o sută oameni și de mulți ofițeri necunoscuți mie, pornirăm pe Dunăre la vale.

Eu și fratele meu trebuim să stăm în sala de mânăcare, la ferestrele căreia erau câte două sentinele. Peste zi era o căldură nesuferită. Se dădea foc prea mare mașinei vaporului, ca să meargă mai iute și să se împedecă vre o încercare de scăpare, ce s'ar fi putut face din partea românească. Din fericire nu s'a făcut, căci ofițerii aveau ordinul, să se împuște la cea mai mică încercare de fugă. Pe la miezul nopții trecurăm pe lângă Ruscuc; a doua zi la 2 oare după amiaza pe lângă Galați. De câte-ori treceam pe lângă vre un oraș, soldații primiau ordinul să se culce spre a nu fi văduți. La 4 oare după amiaza sosirăm în fine la granița rusească și ne oprirăm la Pichet. La 5 oare ne duserăm cu trăsura la Reni. E curios, că la debarcare n'a fost nimeni, nici un jandarm. Un ofițer se duse în oraș, unde auzi, că eu nu pot fi primit, deoarece nu sunt instrucțiuni din Petersburg. Rămăserăm deci pe naie. La 9 oare și jum. a doua zi veni un loc-colonel de jandarmi și-mi arătă o telegramă dela Obrucew, că autoritățile din Reni se espedeză pe principele de Battemberg la granița pe drumul cel mai scurt; comandantul jandarmilor e responsabil de siguranța principelui, a cărui viață e în pericol în Rusia. Eu rugai pe ofițerul rus să telegrafeze la Petersburg, întrebând, dacă n'aș putea călători pe la Galați și prin România. Acesta era drumul cel mai scurt, dar veni răspuns, că principele poate călători numai pe la Woloczyska sau Varșovia.

Pe la 10 oare călcăi pe teritoriul rus, luai cu fratele meu o trăsură și urmat de un ofițer rus și de un bulgar me dusei la primarul din Reni, unde mi se pregătise locuință.

Gazda era un bulgar prea de treabă. Eu nu eram încă liber: înaintea casei steteau doi jandarmi călări; în curte erau trei sentinele; peste noapte un căpitan de jandarmi dormea dinaintea ușii mele. În urma cererii mele guvernul îmi puse la dispoziție un tren special la Rasdelnaia. Dimineața plecărăm la gara, și spre a nu căra în mână cutia cu banii de călătorie, cumpărai o geantă dela mașinistul, care-și ținea merinde în ea. Trenul nostru plecă la 7 și un sfert. În cupele de alături ședea un pristaw polițienesc și trei jandarmi. Unde se opria trenul jandarmii se așezău de ambele părți ale intrării. Pe la 7 oare seara sosirăm la Bender. Acolo erau 4 diviziuni de infanterie și una de cavalerie (regimentul tatălui meu Nr. 23 și regimentul arhiducelui Ludovic Karl Nr. 24). Cum intră trenul în stație, țării pe peron un public număra și curios de a me vedea. Contra voinții mele se aprinseră luminări în vagon; acesta n'avea perdele, încât ședeam ca într'un felinar.

La 9 oare seara ajunserăm la Rasdelnaia, unde am trecut într'un cupeu de dormit al trenului accelerat Odessa-Kiew, dimpreună cu un alt pristaw și doi jandarmi. La 10

oare sosirăm la granița austriacă, unde fui salutat cu entuziasm. Acolo am cetit pentru prima dată, ce se petrecuse în Bulgaria.

Sunt prea obosit și am suferit teribil în aceste opt zile. Torturile fizice n'au fost nimic, dar m'a rănit profund nerecunoștința poporului, pentru al cărui bine cred, că am lucrat neobosit; nerecunoștința armatei mele, pe care am condus-o la victorie; și apoi situația dureroasă, în care am fost cinci zile, nesciind, dacă într'un moment sau altul nu va trebui să mor o moarte miserabilă de mâna vre-unui criminal — aceasta a fost prea mult!“

„Războiul.“

Varietăți.

* (Principele moștenitoriu Rudolf) după cum se anunță din Berlin, este primit din partea curții și a populației în modul cel mai simpatic. Ofițerii dela regimentul „Împăratul Francisc“ a arangiat în casina ofițerilor în onoarea principelui o mare festivitate, la care a luat parte și Alteța Sa.

* (Regele și regina României) în călătoria lor spre Berlin la gara din Budapesta au fost primiți în modul cel mai simpatic. Înainte de sosirea trenului cu câte-va minute Maiestatea Sa monarhul nostru acompaniat de maiorul adjutant Resch pentru întimpinarea Înaltților călători a venit la gară și a așteptat sosirea trenului în sala de așteptare a curții. Pe peron era aproape întreagă inteligența română din capitală, un număr însemnat de studenți universitari români, consulul român Farra cu întreg personalul și din partea poliției căpitanul substituit de poliție Pekáry. La sosirea trenului a fost întimpinat din partea publicului cu viu entuziasm, iar Maiestatea Sa după ce a salutat în modul cel mai cordial pe Regele și Regina s'a întreținut cu dâșii câte-va minute cât a stat trenul, apoi între strigăte frenetice de „Să trăiască“ a plecat mai departe.

* Academia română s'a deschis sesiunea îndată după sosirea dlui J. Ghica în București. S'a ascultat cetirea raportului general al dlui D. Sturdza. Ședințele publice se vor ține în fie-care Vineri la 1 oară p. m.

* (Aniversarea zilei nașterii împăratului Germaniei. Pentru aceasta și se fac mari pregătiri în capitala Germaniei cu deosebire în ceea ce privește conductul de torțe al studenților, iluminarea și clădirea tribunelor de stradă. Se crede, că va fi multă lume străină în Berlin. Nici chiar pentru persoanele oficiale nu vor fi destule oteluri. Parlamentul va da un banchet măreț. Felicitarea Papei o vor duce Galamberti cu doi secretari. În 22 Martie împăratul va fi încungiurat de 85 membrii ai caselor domnitoare, în al căror număr se cuprind și membrii casei hohenzolern. Suita se compune din 350 de persoane tot membrii din casele domnitoare din țeară și streinătate.

* (Convocare.) P. T. Domni, cari au subsemnat acții pentru institutul de credit și economii din S. Sebeș, sunt invitați prin aceasta la adunarea generală constituantă, carea se va ține în 8/20 April a. c. la 2 oare p. m. în localul scoalei rom. din loc fiind la

Ordinea zilei:

1. Deschiderea adunării generale.
2. Constatarea acționarilor prezenți și a capitalului fondator reprezentat de acționari.
3. Alegerea unui president, a doi notari pentru adunarea generală constituantă și a doi scrutători.
4. Raportul comitetului fondatorilor despre activitatea lor și depunerea socotelii.
5. Desbaterea și votarea statutelor.
6. Alegerea direcțiunii și a comitetului de supraveghiere.
7. Darea absolutoriului comitetului fondatorilor S. Sebeș, în 6/18 Martie, 1887.

Pentru membrii fondatori

Ioan Tipeiu,
protop.

Z. Murășan,

* (Onorariul moștenitorului de tron Rudolf) Pentru lucrările sale de 41 de pagini tipărite în „Monarchia Austro-ungară în scris și în icoane“ a primit moștenitorul de tron Rudolf zilele acestea un onorar de 205 fl. v. a. Alteța sa a donat acest onorar casei de pensiune a tipografiei curții. —

* (Mulțumită publică). Contribuind la cumpărarea caselor (reședinții) protopresbiterale din Ofenbaia, protopresb. Lupșei, Dna Florentina Manciu n. Mzei preoteasă în Ocolșul mare 40 fl., D. D. Nestor Manciu par. în Ocolșul mare 100 fl., Simeon Prașca not. cerc. și magist. post. r. u. din Sălciva de jos 20 fl. Avram Cioran par. în Valea Lupșei 7 fl.

Ioan Onea par. în Hădăreu 10 fl., Michail Ciora par. în Sălciva de sus 12 fl. și Vasiliu Popa episcop în Valea Lupșei 2 fl. prin aceasta sub-semnatul comitet p'pesc vine a-și împlini o plăcută datorință, exprimându-și recunoștința și mulțumita sa publică tuturor acestor binefăcători, — dorindu-le pentru acest frumos dar respalata cerească.

Totodată și permite acest comitet a ruga pe toți D. D. cari a mai subscris oferte benevole spre acest scop, să bine-voască a-și împlini cu posibila grabire promisiunile făcute.

Din ședința comitetului ținută în Ofenbaia, la 12 Faur, 1887.

Comitetul protopresbiteral gr. or.
a tractului Lupșei.

* Congresul IV al corpului didactic din România se va ține la 30, 31 Martie și la 1 Aprilie în Iași. Se va discuta: Organizarea învățământului secundar.

* Dl Dr. Pápai Vilmos medic în Budapesta aduce la cunoștință publică, că prin concesiunea ministerului de interne a înființat un institut pentru producerea de materie pentru vaccinare („Tehén-himlő“) și de aci încolo se va afla la dâșul acesteia materie totdeauna proaspătă și de calitatea cea mai bună, și astfel înceată necesitatea, ca să se procure de aci înainte pe bani scumpi din streinătate.

* (O nouă materie ecsplosibilă). — Toate ecsplosibilele reputate până acum au mai multe inconveniente. Prepararea lor necesitează cheltueli mari, sunt foarte puțin stabile, așa, că de multe ori fac ecsplosie spontanee, unele din ele după un timp oare-care se descompun, așa, că nu mai pot fi întrebuințate și alte multe. Un chimist frances d. Fabrier a inventat o nouă materie ecsplosibilă, care se prepară foarte ușor, costă foarte puțin, nu se descompune nici odată și poate fi transportată fără pericol la distanțe mari. S'a făcut încercări cu această substanță și se crede, că ea va putea înlocui cu succes melinita sau raburita, care se întrebuințează până acum ca substanță ecsplosibilă.

* (Unde ajunge anarchistul cu principiul său?) Se scrie din Paris, că un anarchist intrând în un hotel grandios a comandat un prânz bogat pentru familia sa; prânzul l'a și mâncat, afară de aceea anarchistul mai ospetă o mulțime de persoane și pentru ca bucatele să le cadă mai bine, comandă multe cafele negre. În urmă veni ospătarul cu socoteala, dar anarchistul nici grijă n'avea; și îi dete următorul răspuns: Sunt anarchist și ca atare nu recunosc necesitatea banilor, de aceea nici nu port bani; ear dta să-ți veți de treabă. Asta-i principiul meu și al soților mei, că să mâncăm și să bem bine „d'a pochia“; — dar aceste destăinuiri l'a dus pe anarchist la răcoare.

* Gulam Husein Khan din Persia va ține Mercuri în 23 l. c. și zilele următoare în sala dela „Împăratul romanilor“ câteva producțiuni escamatorice. Dâșul a mai ținut și în alte orașe atari producțiuni cu cel mai bun succes, și posedă și o epistolă recomandătoare dela renumitul orientalist maghiar Vámbéry Armin. Din partea noastră atragem atențiunea on. public asupra acestor producțiuni.

* (Rectificare). În „Foița“ din Nr. precedent s'a făcut 2 greșeli de tipariu, cari alterează înțelesul la 2 construcțiuni, astfel pe pagina a doua în coloana primă alinia a treia după cuvântul „mari“ în loc de „rați“ e a se ceti „literați“; ear pe pagina a treia coloana a doua alinea primă după cuvântul „puii“ în loc de „ei“ e a se ceti „sei“. Regretăm, că s'a făcut aceste erori de tipariu, chiar în materia aceasta de atâta însemnătate istorică!

Red.

Scopul și modul propunerii limbei materne în scoalele populare.

(Urmare.)

La cetirea diferitelor piese în gradul acesta nu se va avea în vedere numai cetirea logică, și accentuarea acurată, ci și înțelesul atât al părților piesei cât și al întregului. Piesele din cartea de cetire nu sunt numai de aceea acolo, ca să se cetească, ci și pentru că cei ce le ceteșă — elevii — să le priceapă. Aceste piese trebuiesc dar tractate într'un mod anumit, dacă e ca elevii să aibă folos de ele. Spre acest scop învățătorul va istorisi și cuprinsul piesei cu graiu viu și pe scurt, apoi va deschide cartea și va ceti el însuși piesa întreagă la înțeles, cu intonațiunea firească a cuvintelor. După aceea va pune pre câte un elev să cetească fiecare d'icere, eară învățătorul va esplica toate ideile cuprinse în d'icerea cetită, se înțelege, nu prelegând, ci întrebând pe unul și pre altul dintre elevi. După ce astfel s'a esplicat piesa

întreagă, învățătorul o va mai ceti odată, apoi va pune pe elevi să o cetească și ei imitând pe învățător, până când toți sau cei mai mulți o știu ceti bine. Va urma apoi reasumarea cuprinsului piesei și gruparea ideilor într'un șir logic. În chipul acesta elevii vor fi stăpâni pe cuprinsul piesei cetite și totodată se vor deprinde a-și da seama totdeauna despre cele ce cetesc.

Piese, ce sunt a se memorisa, numai după această esplicare a lor se vor da elevilor spre memorisare, când apoi nu vor învăța cuvinte fără înțeles, ci din contră tot lucruri, pe cari ei le cunosc și astfel memorisarea nu va fi pentru ei o sarcină, ci o plăcere.

Tot în modul acesta se vor tracta piesele și în gradele următoare, avându-se în vedere din ce în ce mai mult exprimarea frumoasă, accentuarea firească și stricta observare a interpunctiunii atât la cetirea pieselor din carte, cât și la recitarea lor de rost, adecă la declamare.

Încă ceva. La cetire se se deprindă elevii a sta drept, să țină cartea în depărtare potrivită dela ochi, să nu-și plece capul spre carte, ci să-1 țină drept; peptul să fie liber, eară nu strins. Picoarele să le țină lângă olaltă, să nu tot schimbe din ele. Ținuta frumoasă contribuie mult la efectul cetirei frumoase.

În scoala de repetiție (cursul complementar) va fi bine dacă se vor face cunoscuți elevii cu piese alese atât de prosă cât și de poesii de diferiți autori — mai ales clasici — români, prin ce se deșteaptă în ei tot mai mult gustul de cetire, dar și indeletnicirea de a și exprima ideile lor într'un mod frumos, plăcut și atrăgător se va întări tot mai mult în ei. Tot odată se desvoaltă și gustul estetic în ceea ce privesce frumosul nu numai estern al lucrurilor, dar și cel intern a scrierilor, al limbei. Mai departe se vor face cunoscute scrieri compuse anume pentru tinerime, din cari într'un mod plăcut și ușor își pot lărgi și completa cercul cunoștințelor câștigate în școală.

(Va urma.)

Loc deschis. *)

Onorate dle Redactor! În comuna noastră Felmer la 14 Ianuarie a. c. st. v. pela 4 oare dimineața s'a escat un foc, care a mistuit la 6 gazde de român toate superedificatele; eară în 14 Martiu a. c. st. n. tot noaptea pela 3/4 la 1 după mezul nopții

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

s'a escat alt foc, când a ars superedificatele altor 65 gazde, dintre cari 32 gazde sunt români, ear 33 sași. Cu aceasta ocaziune a ars și 2 vaci, 1 bibol, și 2 viței.

În urma acestei mari nenorociri apelăm la simțul de dragoste creștinească al on. public, și ne rogam a ne veni într'ajutor prin oferte marinimoase, și a ne ajuta într'u acoperirea lipselor noastre celor mai intețitoare.

Totodată ne luăm voie a ve ruga și pe Dvoastră, dle Redactor, să binevoiați a primi și administra ofertele încurse la diregătoria comunală din Felmer.

Pe lângă care rogare etc. *)

Felmer, 16 Martiu, 1887.

Baltres,
primariu.

Steinburg
notariu.

*) Ofertele încurse totodată se vor cuita și în foia noastră.

Loterie

Sâmbătă în 19 Martie 1887.

Viena:	27	10	6	23	70
Timișoara:	65	86	47	7	48

Nr. 76 [1563] 2-3

CONCURS.

Devenind parochia de clasa a III-a din comuna Loman cu apartinențele sale de pe deosebitele plaiuri și pleși vacantă, se escrie la înțelesul ordinului Veneratului Consistoriu arhidieceșan din 13 Decembre 1886 Nr. 6947 B. pentru întregirea acesteia concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare, pre lângă următoarele emolumente:

1. Dela 260 famiili titulo: salariu de fie-care familie 1 fl., . . . fl. 260.—
2. La umblarea cu crucea în ajunul bobotezii dela fie-care familie 30 cr., . . . fl. 78.—
3. Dela boteze, cununii și îngropăciuni taxele regulate dau . . . . . fl. 99.20
4. Dela alte venite stolare și regulate . . . . . fl. 29.10

Suma . . . fl. 466.30

Doritorii de-a ocupa această parochie mărginașe și risipită au să-și aștearnă suplicile înzestrate cu documtele recerute de statutul organic și regulamentul provisoriu pentru parochii subsemnatului oficiu protopresbiterial în termenul indicat.

Sebeș, în 17 Februarie, 1887.

Oficiu protopr. gr. or. În conțelegere cu comitetul parochial.

I. Tipeiu,
prot.

Nr. 206 [1561] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei de clasa III, Daia-sesească, protopresbiteratul Sighișoarei, devenită vacantă prin repausarea parochului Ioan Babeș, se escrie, conform ordinațiunei Venerabilului consistoriu arhidieceșan, dtto 28 Ianuarie a. c. Nr. 7186 B., concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sunt:

1. Casa parochială cu două închăperi, o bucătărie, două pivnițe, toate din material solid de piatră și cărămidă, coperite cu țigla, șură, grajd șopru și alte edificate economice din lemn coperite cu țigla, în stare foarte bună, grădina de pomi și de legumi situate toate imediat lângă biserică, calculate cu . . . . . fl. 62.—
2. Porțiunea canonică, 4 jugări 1274 stânj. □ de arat și 7 jugări 334 stânj. □ de cosit, calculate cu . . . . . fl. 150.—
3. Dela 60 famiili române câte o ferdelă, măsură veche (16 cupe) grâu sau cucuruz sfărmat, computeate cu fl. 60.—
4. Dela 70 famiili neorustice câte 20 cr. de familie ca simbrile anuale . . . . . fl. 14.—
5. Opt stânjini de lemne din pădurea comunală computeate cu . . . . . fl. 32.—
6. Dela 70 famiili neo-

rustice câte o și de lucru computeate în bani . . . . . fl. 14.—

7. Dela botezurile copiilor preste an prest tot . . . fl. 8.20
8. Dela înmormântări . . . fl. 15.—
9. Dela slujirea sântului maslu preste an . . . . . fl. 3.—
10. La umblarea cu sânta cruce în ajunul botezului, toate emolumentele computeate în bani fac . . . . . fl. 20.—
11. Dela cununii . . . . . fl. 5.—
12. Pentru sântirea caseilor (sfeștăni) . . . . . fl. 4.—
13. Dela 60 famiili române pentru pomenire în parosemi . . . . . fl. 12.—
14. Dela 60 famiili române la pasci pentru molitvă à 5 cr. de familie, face . . . fl. 3.—

Suma . . . . . fl. 402.20

Doritorii de a concurge la această parochie, au a-și așterne concursule lor instruate în sensul regulamentului pentru parochi, la subsemnatul oficiu protopresbiterial, cu aceea îndatorire, că sub durata concursului să se prezenteze în vreo duminică sau sârbătoare în biserică acestei parochii, pentru de a și arăta desteritatea în cântare, tipic și cuvântare. Pentru preoții chirotoniți, se recere și concediu dela Veneratul Consistoriu arhidieceșan, fără de care nu vor fi admiși la concurs și candidațiune.

Sighișoara, la 10 Februarie, 1887. Oficiu protopresbiterial gr. or. al tractului Sighișoarei în conțelegere cu comitetul parochial concernent.

Demetriu Moldovan,
adm. prot.

Nr. 540 [1562] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch din comuna Potingani, pe basa Ven. rezoluțiunii consistoriale dtto 23 Decembre 1886 Nr. 6787 B. se escrie al doilea concurs cu termin de 30 zile dela datul primei publicări

Emolumentele sunt:

1. Dela 53 famiili 1 ferdelă (20 cupe) cucuruz sfărmat à 1 fl. 50 cr. . . . . fl. 79.50
2. Cununa anului dela 40 famiili, câte o ferdelă de grâu sau 2 fl. v. a. de familie . . . . . fl. 80.—
3. Venitele stolare sistemate mai dinainte dela botezuri, cununii, înmormântări, sfeștăni . . . . . fl. 60.—
4. Dela 33 famiili una și de lucru cu palmele, și dela 20 famiili cu carul (cu boii) . . . . . fl. 37.—
5. Alte venite accidentale la botezul domnului, la St. Pasci, precum și altele împreunate cu serviciul intern și estern bisericesc . . . fl. 40.—

Suma . . . fl. 296.50

Doritorii de a competi la acest post, au a-și înainta suplicile lor instruite conform lezei, în termenul mai sus indicat

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiu protopresbiterial gr. or. al Zărandului.

Brad, în 9 Februarie, 1887.

Vasiliu Dămian,
protopresbiter.

Nr. 1101/1887 [1558] 2-3

Publicațiune.

Prin aceasta se aduce la cunoștință tuturor celor interesați, că în cauza coma-

sări hotarului comunei Crăciunel (Olăh-Karácsonfalva) pentru statorirea lucrărilor pregătitoare, regularea reprezentării, alegerea ingineriului și statorirea speselor se pune și de pertractare **18 Aprile st. n. la 10 oare a. m.** ce se va ține la fața locului în comuna Crăciunel la cancelaria comunală.

La aceasta pertractare se citează toți interesații cu aceea observare, că neparticipanții se privesc ca învoiați, neimpedcându-se începerea lucrărilor.

Elisabetopole, din ședința tribunalului ținută la 21 Faur, 1887.

Nagy Lajos, V. Iakab Árpád,
jude. notar.

„FURNICA“ cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Convocare.

Domnii acționari ai „cassei de economii „FURNICA“, societate pe acțiuni,“ se invită prin aceasta, în vîrteuta §. 16 al statutelor societății la

a III-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Făgăraș în **21 Aprile 1887 stilul nou înainte de ameați la 10 oare** în localul societății.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunei, bilanțul anului 1886 și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Fiesarea prețului marcelor de prezentă, pentru direcțiune și pentru comisarul de și.
4. Alegerea, conform §. 40 din statute, a comitetului de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §. 17, 18 și 19 din statutele societății voiesc a participa în persoană sau prin plenipotenți, sunt rogați a-și depune la cassa societății sau la institutul de credit și economii „Albina“ în Sibiu, sau la filiala acelu institut în Brașov, acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în **16 Aprile 1887 stilul nou.**

Făgăraș, în 28 Februarie, 1887.

[1564] 1-1

Direcțiunea societății

„Furnica“ cassă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Bilanțul cu 31 Decembre 1886.

Active.	fl. cr.	Pasive.	fl. cr.
Cassa în număriari	632.71	Capital de acțiuni	30,000.—
Cambie	56,365.90	Depuneri spre fructificare	50,201.56
Împrumuturi pe ipotecă	8,984.50	Interese anticipate pro 1887	1,163.—
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	19,881.50	Fondul de rezervă	583.10
Împrumuturi de Lombard	75.—	Dividende neridicate	165.—
Spese de fondare	611.94	Diverse conturi creditoare	3,772.17
După amortisarea de	203.98	Profit curat	3,574.17
Mobilier	470.02		89,459.—
După amortisarea de	47.—		
Diverse conturi debitoare	2,638.41		
	fl. 89,459.—		fl. 89,459.—

Făgăraș, în 31 Decembre, 1886.

Alesandru Micu m. p.,
președinte.

Ilariu Duvlea m. p.,
membru al direcțiunei.

Ioan Turcu m. p.,
membru al direcțiunei.

Basilii Stanciu m. p.,
membru al direcțiunei.

Demetriu Chișierian m. p.,
membru al direcțiunei.

Ioan Dejenariu m. p.,
comptabil.

Iuliu Dan m. p.,
membru al direcțiunei.

Sub-semnatul comitet de supraveghiare, am esaminat bilanțul present și confrontându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății, ținute în bună regulă, l am găsit în consonanță cu aceleași și esact.

Făgăraș, în 4 Februarie, 1887.

Comitetul de supraveghiare:

Dr. Stefan P. Popp m. p.

Ioan Popp m. p.

Gerasim Grama m. p.

[1565] 1-1